ומרקיקין וקא קמיץ מחלות ארקיקין ומרקיקין אחלות שמעינן ליה לרבי שמעון דאמר ⁶אם

קמץ ועלה בידו מאחד על שניהם יצא והא

איכא מותר שמן דאי מחצה חלות ומחצה

רקיקין אמר מותר השמן מחזירו לחלות אי

כולהו רקיקין אמר מותר השמן נאכל לכהנים

כרבי שמעון בן יהודה דתניא רבי שמעון בן

יהודה אומר משום ר' שמעון ימושחן כמין

כי ומותר השמן נאכל לכהנים אמר ליה רב

כהנא לרב אשי והא איכא לספוקה במנחת

נסכים דאמר רבא מתנדב אדם מנחת

נסכים בכל יום כי קא מסתפקא ליה (סימן

יחי"ר בגל"ל לבונ"ה בלו"ג מקמצ"ה) באה

בגלל יחיד באה בגלל ציבור לא מסתפקא

ליה כי קא מסתפקא ליה באה בגלל עצמה

באה בגלל זבח לא מסתפקא ליה כי קא

מסתפקא ליה מעונה לבונה שאינה מעונה

לבונה לא מסתפקא ליה כי קא מסתפקא ליה

באה בלוג באה בשלשה לוגין לא מסתפקא

ליה כי קא מסתפקא ליה מעונה קמיצה

שאינה מעונה קמיצה לא קא מסתפקא

ליה: פירשתי מנחה של עשרונים: תנו

רבנן פירשתי מנחה (6) וקבעתי בכלי אחד

של עשרונים ואיני יודע מה פירשתי יביא

מנחה של ששים עשרונים דברי חכמים

רבי אומר ביביא מנחות של עשרונים מאחד

ועד ששים שהן אלף ושמונה מאות ושלשים

פירשתי סואיני יודע מה פירשתי ואי זו

וע"ש בכ"מ: א ג מיי' פ"ב מהלכות שחיטה

רבינו גרשום

מחוסרי כפרה הלכה ז:

על רקיקין ומרקיקין אחלות דהא קמיץ ב' קמצין: א"ל ודאי מצי למקמץ מחלות לחודיהו ארקיקין דשמעי' ליה לר' שמעון בברייתא דאמר ודאי היכא דנדר מחצה חלות ומחצה רקיקין , . . ומייתי להו בחד מנא וכי ומייתי להו בחד מנא וכי קמץ ועלה בידו מאחד על שניהן יצא אלמא דיכול שניהן יצא אלמא דיכול לקבוץ מהלות הרקיקין מותר שבן דאמרי בפירקא דלעל דכשמביא חלות וריקיקן נותן הצילוג לחלות וחצי לוג לרקיקין וחלות טעודן בלילה ורקיקין שיו טעודן בלילה ורקיקין אין טעונין אלא משיחה אין טעונין בלילה ורקיקין אין טעונין בלילה ורקיקין אין טעונין בלילה ורקיקין אין טעונין אלא משיחה אין טעונין אלא משיחה דכדאמרי׳ מושחן כמין כי יווני ומותר השמן שנשתייר יותי ומותר השפן שנשתייר מחצי לוג של רקיקין אותו מותר מחזירו לחלות אותו מותר מחזירו לחלות אי כולן רקיקין אמר אי אמר היכי עביד מאותו מחנת שמן דבעי להחזיר לחלות לאחר משיחת רקיקין אי מחצה חלות רקיקין אי מחצה חלות ומחצה רקיקין אמר צריך להחזיר המותר לחלות. אי כולהו רקיקין אמר מותר השמן נאכל לכהנים דלאחר שמושחן השירים מותר השמן נאכל לכהנים דלאחר שמושחן השירים נאכל לכהנים. והשתא אי אכלי כהנים לשירים שמא מחצה חלות ומחצה רקיקין אמר וצריך להחזיזוו לחלות ולא למיכליה כהנים: א"ל (קי"ל) [ס"ל] כריש בן יורד צאתר דרשר בידים בידי מחצה חלות ומחצה רקיקין אין מחזיר המותר לחלות אלא נאכל לכהנים הילכד אלא גאכל לכהנים הילכך ממה נפשך נאכל לכהנים: דהא איכא לספרקא במנוח נסכים דאיכא למימר מנוח נסכים נדר ולייתי מנוח נסכים ומאי אל אך או חשיב נסיד או אוליתני ו' מיני מנוחות נמידא וליתני ו' מיני מנוחות ואמאי קא אמר חמשתן אדם, זיכול להביא מנוחת אדם, זיכול להביא מנוחת וומינו לחבידה בלא נדה בלא נדוח. נסכים לחודיה בלא זבח והואיל דמצי למיתי איכא והואיל דמצי למיתי איכא למיחש דהא נדר: א"ל להא ודאי ליכא לספוקי לה הודע להא ודאי להא בסקא ליה דידע בבר נדהיינו אחד מה מנחות אבל נסכין דבאין נמי בצבור פשיטא ליה דלא נדר, ופשיטא ליה דלא נדר, ופשיטא ליה נמי דלא ביל ודר מידי אורל ודר מידי לא ביל ודר לא ביל ודר מידי ליכי דלא ביל ודר מידי ליכי דלא ביל ודר מידי ליכי דלא בר נוכל ידר בר בולל ידר בול נדר מידי דבא בגלל זבח ולא מידי דלא טעון לבונה ולא מידי דבעיא ג' לוגין . שמז ולא מידי דלא טעוז

דקאמרינן דאי מחלה חלות ומחלה רקיקין מותר השמן

ארבי שמעון בן יהודה התם סבירא להו במותר השמן מחזירו לחלות וחליבה דרבי שמעון החמרי דהא קתני מנחה הבאה מחצה חלות ומחלה רקיקים ומאן שמעת ליה דאית ליה האי סברא רבי שמעון: שהן אלף ושמונה מאות ושלשים. כילד קח בידך מאחד ועד

ששים ולרף תחילתן לסופן עד האמצע כגון אחד וששים הם ס"א שנים ונ"ט הם ס"ח ושלש ונ"ח הם ס"ח כו תמנה עד שלשים דשלשים ושלשים ואחד נמי הם ס״א ויעלה לר שלשים פעמים ס״א וכן נוכל למנות פרים דחג דעולין לשבעים כילד ז' וי"ג הם עשרים וכן ח' וי"ב הם עשרים וכן ט' וי"א הם כ' וי' :הרי שבעים

במותר להכנים חולין לעורה קמיפלגי. ולא מיתוקמא

אלא כרבנן דאמרי למנחה של ששים עשרון ששים לוגין דחי כרבי חליעור בן יעקב דאמר אין לה אלא לוגה היכי מיתכשרה כיון דאיערב חולין בהדה הא אינה ראויה לבללן משום דהוה ליה חיסר שמנה:

רבה אמר דכולי עלמא וכו'. רנה גרסינן אף על פי שהוא אחר רב חסדא דרבא משני לקמן שינויא אחרינא:

דתלי לה בדעת בהן. ואף על גב דבהקומן רבה (לעיל דף כד:) לית ליה לאביי בדעתא

שמעינן ליה לר"ש. בפ" כל המנחות באות מלה (לעיל קג:): מותר ברבי שמעון בן יהודה. ואם מאמר מאי קלקא דעתך דמקשה השמן. אמרי׳ בפ׳ ואלו מנחות (לעיל עה.) מנחה הבאה מחלה חלות ומחלה רקיקין מביא לוג שמן וחולהו לחלות ורקיקין וחלות בוללן מחזירו לחלות הא לא אשכחן בפ' ואלו מנחות (לעיל עה.) רבי שמעון ומושה הרקיקין על פני כולן ושאר השמן מחזירו לחלות וגבי כולה דאים ליה האי סברא ומנא ידע בכולה רקיקין דשאר השמן נאכל רקיקין חניא לעיל מההיא נשםן מושחן לכהנים ו"צ משום דרבנן דפליגי

כמין כי ושאר השמן נאכל לכהנים: רבי שמעון בן יהודה. גבי מחלה חלות ומחלה רקיקין קאי: מותר השמן נאכל לכהנים. כדין רקיקין הבאים בפני עלמן הלכך ממה נפשך מותר של רקיקין נאכל לכהנים: כי קא מספקא ליה. לנדר ממנחת יחיד שאינה באה בלבור דהיינו הנך חמש מנחות הנדבה דאינן באות בלבור כדאמר לעיל (דף קד:) אין שנים מתנדבים עשרון אחד שהרי כתיב בה נפשח) אבל מנחת נסכים הבאה בלבור לא מספקא ליה דודאי (ב) ידע שלא נדרה: שלש) עשרוגי' מאחד ועד ששים. שיביה ששים מנחות בששים כלים בחד כלי חד עשרון ובאידך שנים ובאידך שלשה ובאידך י[ארצעה וכן עד] ששים: שהם אלף ושמנה מאות ושלשים. עשרונות ובכל כלי יאמר אם כזו נדרתי זו לנדרי ואם לאו תהא נדבה דממה נפשך חדא מינייהו נדר: פירשתי. עשרונות י)ופירשתי מחיזה מנחה מן החמש המנחות ואיני יודע מאיזה מנחה פירשתי וכמה עשרונים פירשתי בה יביא חמש מנחות של ששים עשרונות: במותר להכנים חולין לעורה. ודכולי עלמא אסור לערב חובה בנדבה: **רבנן סברי** מותר להכנים חולין לעורה. הלכך יביא ששים עשרון בכלי אחד ויתנה אם כולן נדרתי כולן לחובתי ואם לאו מה שנדרתי יהא לחובתי והשאר חולין אבל השאר לנדבה לא מצי לאיתויי דאסור לערב חובה בנדבה. ואי קשיא הכא נמי היכי קריב קומן הא הוי קלת מן הקומץ חולין ועוד מנחה היכי מישתרי והא לא איקמצ׳ קומן שלם דקלת מן הקומן הוי חולין תריך כדתרלינן בהקומך רבה (לעיל כד:) קומן בדעתא דכהן תליא מילחא וכהן דעתו אקודש ולא אחולין: ורבי סבר אסור להכנים חולין לעורה. הלכך לא מצי איתויי בכלי אחד ומתנה אבל יביא ששים מנחות מאחד ועד ששים בששים כלים ויאמר אותם שנדרתי יהו לחובתי והשאר נדבה. ואי קשיא לייתי ששים

 מ) [לעיל סג.], צ) לעיל עה.,
 ג) [לעיל קד: זבחים פד.],
 ד) צ"ל ואיני יודע מאיזו מהן
 כו'. צ"ק, ל) [לעיל מח. פ: וש"כן, ו) [לעיל כד:], ו) לעיל ח. ט. [יומא מו:], ח) [ויקרא בן, ט) צ"ל של ס', י) גי׳ צ"ק, החמש כו'. נ"ק, ל) [נ"ל מנא].

(A) גמרא ת"ר פירשתי מנחה של עשרונים וקבעתי בכלי אחד ואיני יודע: (ב) רש"י ד"ה כי קא מספקא וכו' דודאי גודע שלא:

מוסף רש"י

מושחן. שלימים כמין כי. אות יוונית ועשויה כמין טי"ת כהפרשת גודל מאלבע שמן ויין בלא קרבן (דעיד קד:) ואע"ג שלא אמרה תורה מנחת כליל אלא הבאה בגלל מנחת כלול הלול הנלחה כגלל זכה, היכל דפרים פרים ובחוים פדי.), אסור להכבים והפיסיד לעדה. והדסיון, ובסיפרי כי ירסק מוק במקום והצחת (נגחים יצ) בריחוק מקום לחבר זובת לולים שולין שלן, וביל חדין לכל של חולין בעורה של חדין לכל של מולין בעורה של של הדין לכל של מולין בעורה של של הדין לכל של מיל מדכנן לדמל ליכל לחור ליכי דיומה בכן מוכה בכן מוכה לחור ליכי דיומה בכן מוכה בכן מוכה בכן מוכה דחזי ליה דנוהג בהן מנהג חולין כדינן וסבור קדשים הן הואיל ואייתינהו בעזרה ואתי יאמי לולוולי בקדשים (רשב"ם ב"ב פא:). שירים שחסרו.

שימה מקובצת

גמ' ת"ר פירשתי מנחה של עשרונים וקבעתי: שם שהז עשרונים וקבעתי: שם שהן אלף וכרי נ"ב אש"ל סימן: שם שהם תשנה אלפים וכרי נ"ב תמ"ח סימן: שם רבי סבר אסור להכניס נ"ב נ"ה תוסי לעיל דף פ ע"ב: רש"י דיהור דיש בן יהודה כרי קאי כי קא מספקא כרי לגדור ממנחת השמן והדיא: ד"ה ממנחת חיד: בא"ד החיינו מולחת חיד: בא"ד החיינו מכנתת יחדי: באיד הדינו הגין: ד"ה של עשרונים האינן: ד"ה של עשרונים מאחד כוי ובאידן שלשה ובאידן וכיו וכן עד ששים: של ששים ששים עשרונות: של ששים ששים עשרונות: "ד"ה רבנן סברי כי היכי משתריא דהא: ד"ה מותר לערב כי הלכן מייתי ששים ששרונות ששים ששרונות משים ששתיא שהים משתריא באיד מותר עשרונות בחד מנא ויאמר מה שנדרתי לחובתי: תד"ה כר"ש בן . יהודה כו׳ ומנא ידע דלמא

מהן פירשתי ואיני יודע כמה פירשתי יביא דכהן תליא מילתא הכא מודה: חמש מנחות של ששים ששים עשרונים שהן שלש מאות דברי חכמים רבי אומר יביא חמש מנחות של ששים עשרונים מאחד ועד ששים שהן תשעה אלפים ומאה וחמשים במאי קא מיפלגי אמר רב חסדא במותר להכנים חולין לעזרה קא מיפלגי רבי סבר האסור להכנים חולין לעזרה ורבגן סברי מותר להכנים חולין לעזרה רבא אמר דכולי עלמא יאסור להכנים חולין לעזרה והכא במותר לערב חובה בנדבה קא מיפלגי רבנן סברי מותר לערב חובה בנדבה ורבי סבר אסור לערב חובה בנדבה אמר ליה אביי לרבא לרבנן דאמרי מותר לערב חובה בנדבה הא בעינן שני קמצים דקמיץ והדר קמיץ והא קא קמיץ מחובה אנדבה ומנדבה אחובה דתלי ליה יבדעת כהן דאמר כל היכא דממיא ידא דכהן השתא חובה ולבסוף נדבה ואקטורי היכי מקטר ליקטר נדבה ברישא דחובה היכי מקטר לה דלמא כולה חובה היא וחסרו להו שירים "ואמר מר שירים שחסרו בין קמיצה להקטרה אין מקטיר קומץ עליהן ליקטר חובה ברישא דנדבה היכי מקטר לה

עשרונות בששים כלים ויאמר לפי חשבון שנדרתי יהא לנדרי והשאר נדבה הא לא קשיא דקביעות המנחה⁶⁾ מילחא היא ולא מצי לאימויי בכלי אחד פחות ממה שקבע בו:

השפן נאכל לכתנים:
מושר לערב סובה כגדכה. חלך תייתי ס' עשרונות ויאמת כפי מה שנדתי יהו לחובת ובשלה לנדבה: שני קמלים. חל מוסר לערב סובה כגדכה. חלך תייתי ס' עשרונות ויאמת כפי מה שנדתי יהו לחובת ובשלה לנדבה: שני קמלים. חל מוסר לנדבה: שני קמלים. כל היכא דמני ידי דכהן השסא. בקומן לאשון יהא חובה או שירי בנון דקבעם בכלי הדלב היש של שרוע בבלי אחד. ויש בכלי אחד ויש במד הא איזה שנד הא איזה שנד הא איזה שנד הא איזה שנד הא איזה שור הא איזה שנד הא איזה שנד הא איזה שור הא איזה שנד הא איזה שנד הא איזה שנד הא איזה שור הא הי שבים הוא לאך ושבנה מאות ושלשים אם הרצה לחשב ק חד היו חוד היו קרבה בא שניון בבלי אחד ויש בעלי אחד בבי בי בול לעבר מות בה בא שניון בבלי אחד וויש בלל שבר מותים הוא לא אות וויש בבלי אחד וויש הוא לאך ושפנה מאות ושלשים אם הרצה לחשב ק חד היו מות בבלי שור בותרים הוא לאתר בלי אחד בפני מותר לעבר הוא היו לובנה ואותן שור את הוו בבלי אחד בפני בותר להכנים חולין בעודה ומות המעבר בהוד הוא הוא שתנים הבלי אחד בבר בהוד ליו לון בתוכים לעבר מותרים המשה בבלי אתר לון בתוכים לעבר מותרים המשה בי שנים בלל שבר מותרים המשה בי שנים בלל שבר מותרים המשה בי שנים בלל שבר מותרים המשה בי שנים בלל שנים בל שנו אומן שור את הוו בלל שבר מותרים המשה בי שנים בלל אחד בתוכים במות לון בלון בנותרי הוו שר בין קשלים שורים בללי אחד בפני מותר לעבר הוו בה הוו וומר לערב לו המות בללי אחד בפני מותר לעבר הוו בה הוו וומר לעבר לון בלי אחד בפני בושה ליונים בותר לעבר הוו הוו לווש שור בין קשלים לשום חוב הקשליי שום שוב הקשליי שום שוב השלח ליונים לוו שלחוב הוו שלחוב בללו היו שלחש בי היו וומר לווש שורים בללו אחדי בי לעבר הקשלים שום בלו אחדי בלון לשם עבים הוו לאחדיו ברשא הוו אומר לעבר לאווריו ביו לעבר היו שלו שלו ביו אלעום קשל שם בלא אוו שום בלי אחד לוו שרים בון שמור לאור בלו שם בלו אוו שורי בין קשלו התוך בלון שם עבו הוו לאור לו ביו שלו הוו בהיו שלו שבי להוו שלחוב בהוו שלו הוו לוו שלו בלו לחור מו בו או לוור